DIE IV. DECEMBRIS.

OFFICIUM SANCTI PETRI CHRYSOLOGI, EPISCOPI, ET CONFESSORIS.

DUPLEX.

Quod S. D. N. Benedictus Papa XIII. benignè concessit, ut ab omnibus utriusque sexus, tam sæcularibus, quàm Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, recitetur de præcepto die 4. Decembris. Ex Decreto 10. Februarii 1729.

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequentia.

In Hymn. Iste Confessor, *mutatur tertius versus.*

Ad Magnif. in utrisque Vesp. Aña. O Doctor optime, Ecclesiæ Sanctæ lumen, Beate Petre Chrysologe, divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

ORATIO.

DEus, qui Beatum Petrũ Chrysologum Doctorem egregium, divinitùs præmonstratum ad regendam, & instruendam Ecclesiam tuam eligi voluisti: præsta quæsumus, ut quem Doctorem vitæ habuimus in terris intercessorem habere mereamur in Cælis. Per Dñm.

Deinde fit com. præc. Fer. & S. Barbaræ.

In primo Nocturn. Lectiones Fidelis sermo, *de Communi Conf. Pontif.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

PEtrus, qui ob auream ejus eloquentiam Chrysologi cognomen adeptus est, Foro Cornelii in Æmília honestis parentibus natus, à prímâ ætate animum ad Religionem adjiciens, Cornelio Romano tunc ejusdem Urbis Corneliensis Episcopo operam dedit; â quo etiam, scientiâ, & vitæ sanctitate cùm brevi profecisset, Diaconus creatus est. Postmodùm contigit, ut Ravennates, ob morté Archipræsulis sui, alium (ut moris erat) ab eis electum Romam ad San-

Sanctum Sixtum Papam Tertium pro confirmatione miserint unà cum Legatis suis & cum prædicto Cornelio, qui eumdem Levitam secum perduxit. Interim Sanctus Petrus Apostolus, & Martyr Apollinaris Sũmo Póntifici in somnis appàruerunt, mediumque habentes hunc Juvenem, jusserunt, ut illum, & non alium, in Archiepiscopum Ravennæ crearet. Hinc Pontifex, mox ut vidit Petrum, cognovit eum à Domino Deo præelectum: proptereà rejecto illo, quem ipsi offérebant, hunc solum, anno Christi quadringentesimo trigesimo tértio, illi Metropolitanæ præfecit Ecclesiæ. Quod cúm Legati Revennatenses ægrè ferrét, auditâ visione, Divinæ voluntati libenter acquiescentes, novum Archíepiscopum maximâ cum reverentiâ susceperunt.

℟. Inveni David.

Lectio v.

PEtrus igitur, licèt invitus in Archipræsulem consecratus Ravennam deducitur: ubi à Valentiniano Imperatore, & Galla Placidia ejus matre, ac ab universo populo maximâ lætitiâ exceptus est. Et ille ab eis unum petere dixit, ut quando tantum oneris pro ipsorum salute subire non recusavit, studerent ipsi monitis suis obtemperare, Divinisque præceptis non obsistere. Duorum Sanctorũ tunc ibi defunctorum corpora, optimis unguentis condita sepelivit, Barbatiani videlicet Presbyteri, & Germani Antisiodorensis Episcopi; cujus etiam cucullam & cilicium sibi vendicavit in hæreditatem. Projectum, & Marcellínum in Episcopos ordinavit. In Classe fontem extruxít magnitudinis verè admirabilis, & templa quædam magnifica ædificavit tum Beato Andreæ Apostolo, tum aliis Sanctis. Ludos ab hominibus personatis cum variis saltationibus Kalendis Januari fieri solitos concione cohibuit acerrimâ; ubi inter alia illud præclare dixit: Qui jocari voluerit cum diabolo, non poterit gaudere cum Christo. Jussu Sancti Leonis Papæ Primi scripsit posteà ad Chalcedonense Concilium adversùs Hæresim Euthychetis. Respondit prætereà ad Euthychen

ipsum

lum, & alia èpistola, quæ
dem Concilio in novis
itionibus præfixa, & in
nnales Ecclesiasticos rela-
fuit.

℟. Posui adjutorium.

Lectio vi.

DUm publicè sermones haberet ad populum
deò vehemens erat in do-
endo, ut præ nimio ardo-
e vox illi interdum defe-
erit: sicut contigit in con-
one mulieris Hæmorrhoïs-
e. Unde Ravennates com-
noti, tot lacrymis, clamo-
ibus, & orationibus locū
epleverunt, ut posteà ipse
gratias ageret Deo, quòd
n lucrum amoris verterit
lamnum ejusdem sermonis.
Cûm tandem annos circiter
decem & octo eam Eccle-
siam sanctissimè rexisset, la-
borum suorum finem adesse
divinitùs prænoscens, in Pa-
triam se contulit. Ubi san-
cti Cassiani templum ingres-
sus, magnum Diadema au-
reum, gemmis distinctum
pretiosissimis offerens, super
Altare majus posuit, necnon
aureum craterem, & pate-
nam argenteam, quam tum
rabidi canis morsus, tum fe-
bres sanare sepiùs expertum
est, aqua inde demissa. Et
tunc Ravennates, qui eūm-
dem secuti fuerant, dimisit,
admonens, ut in eligendo
optimo Pastore invigilarent
attentè. Mox Deum humili-
ter precatus, & Sanctum Cas-
sianum Patronum, ut beni-
gnè animam ejus exciperet,
tertio Nonas Decembris pla-
cidè ex hac vita migravit,
anno Domini circiter qua-
dringentesimo quinquagesi-
mo. Sacrum illius corpus
cōmuni totius Civitatis fle-
tu, ac pietate, prope cor-
pus ejusdem Sancti Cassiani
honorificè conditum nostris
etiam temporibus religiosè
colitur: cujus tamen bra-
chium, auro, & gemmis
ornatum Ravennam delatū
in Ursiana Ædê veneratur.

℟. Iste est, qui ante.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundûm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 5. *b.*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos
estis sal terræ: quòd si sal
evanuerit, in quo salietur?
Et reliqua.

Homil.

Homilia Sancti Auguſtini Epiſcopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in mont. Cap. 6. tom. 4.

OStendit Dominus, fatuos eſſe judicandos, qui temporalium bonorum, vel copiam ſectantes, vel inopiam metuentes, amittunt æterna, quæ nec dari poſſunt ab ominibus, nec auferri. Itaque ſi ſal infatuarum fuerit, in quo ſalietur? Id eſt, ſi vos, per quos condiendi ſunt quodammodo populi, metu perſecutionum temporalium amiſeritis regna Cælorum; quid erũt homines, per quos à vobis error auferatur, cùm vos elegerit Deus, per quos errorem auferat cæterorum.

℟. Amavit eum Dñs.

Lectio viii.

ERgo àd nihilum valet ſal infatuatum, niſi ut mittatur foras & cõculcetur ab hominibus. Non itaque calcatur ab hominibus, qui patitur perſecutionem, ſed qui perſecutionem timendo infatuatur. Calcari enim non poteſt; niſi inferior, ſed inferior non eſt, qui quãvis corpore multa in terra ſuſtineat, corde tamẽ fixus in Cælo eſt.

℟. In medio Eccleſiæ a[...] ruit os ejus: * Et impl[...] cum Dominus ſ piri tu [...] tiæ, & intellectus. ℣. Jucu[...] ditatem, & exultation[...] theſaurizavit, ſuper eum. implevit. Gloria Patri. implevit.

Lectio ix.

VOs eſtis lumen mun[...] Quomodô ſuperiùs [...] xit ſal terræ, ſic nunc di[...] lumen mundi. Nam neq[...] ſuperiùs iſta terra accipié[...] eſt, quam pedibus corpor[...] calcamus: ſed homines, [...] in terra habitant, vel etia[...] peccatores, quorum condi[...] dis, & extinguẽdis putorib[...] Apoſtolicum ſalem Domin[...] miſit in mundum: & h[...] mundum, non Cælum & te[...] ram, ſed homines, qui ſunt [...] mundo, vel diligunt mund[...] oportet intelligi, quibus il[...] minãdis Apoſtoli miſsi ſu[...] Non poteſt Civitas abſcon[...] ſupra montem poſita: id e[...] fundata ſuper inſignem, m[...] gnamque juſtitiam quam [...] gnificat etiam ipſe mons, [...] quo diſputat Dominus.

Te Deum laudamus.

In 2. Veſp. fit com. Fer. [...] *S. Sabbæ Abb.*

Miſſ. de Communi Doctor[...]